

- активна участь у педагогічних конкурсах та фестивалях;
- розповсюдження та пропаганда власного педагогічного досвіду тощо.

З досвіду роботи навчально-методичного центру цивільного захисту та безпеки життєдіяльності Херсонської області щодо розвитку професійної компетентності педагогів можна відзначити певні напрацювання.

Так, у Центрі було створено методичну комісію, одним із завдань якої була робота над єдиною науково-методичною проблемою «Інноваційні технології. Пошук. Апробація. Впровадження». В контексті цієї проблеми кожен педагог обрав свій цікавий та перспективний вектор роботи, орієнтований в той же час на загальний педагогічний рух. Робота над обраним напрямом тривала протягом 2013 – 2016 рр.

Для цілеспрямованої та системної роботи було укладено план роботи над проблемою. Планом передбачалася участь кожного педагогічного працівника у роботі над проблемою. Так, загальна проблема трансформувалася на чітко визначені навчальні питання (завдання), які було розподілено серед усіх педагогічних працівників. На першому етапі роботи кожен виробляв практичні рекомендації щодо запровадження теоретичних, наукових завдань у практику. Наступним етапом роботи стало впровадження усього наявного матеріалу у практику, що здійснювалося через роботу методичних комісій, методичних нарад, завдяки взаємним консультаціям, відвідуванню занять тощо.

На завершальному етапі планується випуск педагогічного альманаху «Від теорії до практики», в якому будуть підведені підсумки роботи над проблемою.

Богданович Л.М., методист обласного методичного кабінету БЖД населення НМЦ ЦЗ та БЖД Волинської області

АКТУАЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС

Не кожна дитина усвідомлює, що здоров'я – це одна з головних умов фізичного і статевого розвитку, досягнення успіху в здоровому житті, реалізація здібностей і талантів. Здоров'я потрібне всім, щоб знайти своє місце у житті. Щоб кохати і бути коханим. Щоб радіти, сміятися і насолоджуватися життям. Здобути знання, проявити свої здібності, мати життєву перспективу, вміти, нарешті, стати корисним суспільству може тільки така особистість, яка фізично розвинена, фізіологічно гомеостатична, соціально адаптована, психічно врівноважена, живе в гармонії з природою і має чіткі свідомі позитивні мотивації, усвідомлює свої родинні й народні цінності, має духовну основу.

Виховання здорової дитини, охорона її здоров'я в освітньому просторі – ось основна мета цієї статті. Ми зобов'язані вирішити завдання виховання

здорового покоління, від чого значною мірою залежить інтелектуальний, духовний потенціал, ресурс розвитку суспільства.

Із преамбули ВООЗ 1976 р: «Здоров'я – це стан повного фізичного, психічного і соціального благополуччя, а не тільки відсутність хвороб».

За оцінками фахівців, близько 75 % хвороб у дорослих є наслідком умов життя в дитячому й підлітковому віці. Зараз спостерігається стрімке погіршення стану фізичного та розумового розвитку дітей, недостатня культура здоров'я молодого покоління.

Завдання поліпшення здоров'я школярів неможливо вирішити тільки зусиллями медиків. Здоров'я має бути одним із результатів освіти.

Проблема здоров'я дітей зараз стоїть настільки гостро, що ми повинні, у свою чергу, поставити запитання: що для нас важливіше – фізичне здоров'я дітей чи освіченість?

Всі добре знають, що сучасний погляд розуміє під здоров'ям людини феномен, що інтегрує п'ять основних складових здоров'я (рис. 1).

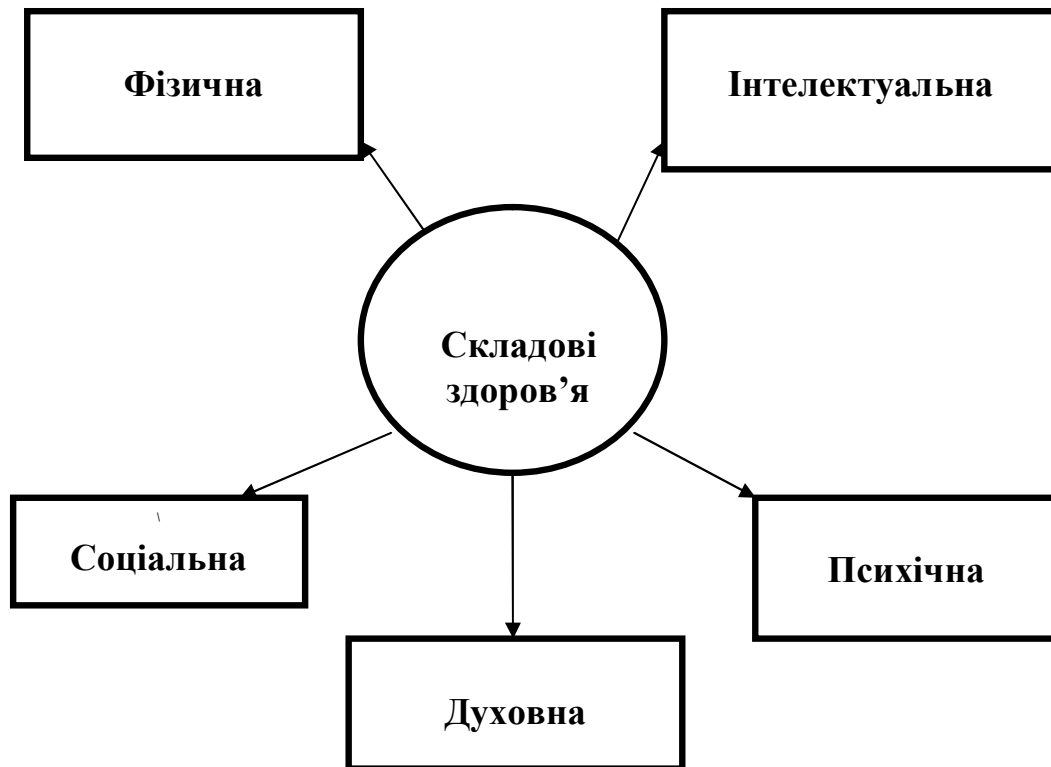

Рис. 1 – П'ять складових здоров'я

Наших дітей ми повинні націлювати на усвідомлення того, що майбутнє кожного за здоровим поколінням, бо фізично і морально здорова людина здатна творити і приносити користь іншим людям. Вони повинні чітко розуміти, що для того, щоб сформувані здоров'я, треба знати, як воно закладається, зберігається і руйнується, від чого залежить (рис. 2).

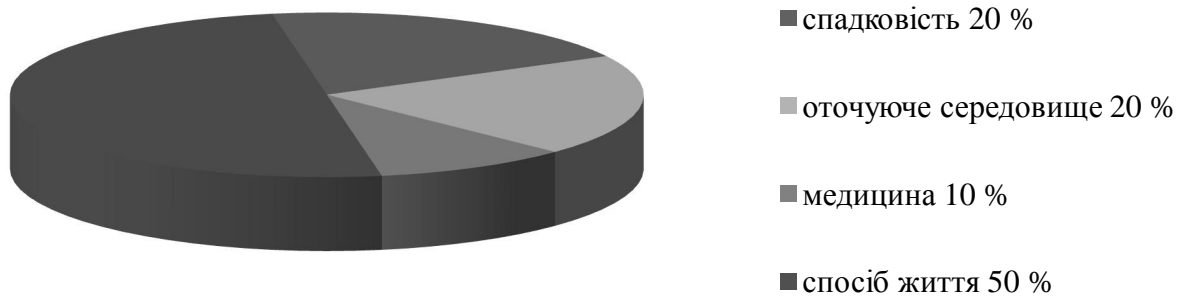

Рис. 2 – Фактори, що впливають на здоров'я людини

І справді, якщо взяти умовно рівень здоров'я за 100 %, то:

- 20 % – залежить від спадкових факторів;
- 20 % – від умов оточуючого середовища;
- 10 % – від діяльності системи охорони здоров'я (медицини);
- 50 % – від самої людини, і від того, який спосіб життя вона веде.

Люди, які ведуть здоровий спосіб життя, дотримуються правил безпеки навчання та праці, яким властива висока духовність, залишаються здоровими до глибокої старості.

Микола Амосов говорив: «У більшості хвороб винна не природа, не суспільство, а сама людина. Найчастіше вона хворіє через лінощі й жадобу, а інколи – й від нерозумності».

Збереження і відновлення здоров'я залежить від рівня культури і становить культуру здоров'я людини. Тому *поняття «здоровий спосіб життя» розглядається у співвідношеннях тріади (рис. 3).*

Рис. 3 – Тріада здоров'я життя

Здоровий спосіб життя – це сукупність ціннісних орієнтацій та установок, звичок, режиму і темпу життя, спрямованих на збереження, зміцнення, формування, відтворення здоров'я у процесі навчання, виховання, спілкування, праці й відпочинку та передачі його у майбутньому.

Складові здорового способу життя (рис. 1) включають елементи, які стосуються всіх аспектів здоров'я, це:

- усвідомлення цінності здоров'я (домінуючий у світогляді людини духовний пріоритет і відповідна психічна установка);

- відсутність шкідливих звичок (тютюнової, алкогольної, наркотичної залежності, безладних, небезпечних статевих стосунків);
- доступ до раціонального, збалансованого харчування (у тому числі якісної питної води, необхідної кількості вітамінів, мікроелементів, протеїнів, жирів, вуглеводів, спеціальних продуктів та харчових добавок);
- умови побуту (якість житла, умови для пасивного й активного відпочинку, рівень психічної і фізичної безпеки);
- умови праці (безпека не тільки у фізичному, але й у психічному аспекті, наявність стимулів і умов для професійного розвитку);
- рухова активність (використання засобів фізичної культури і спорту, різноманітних систем оздоровлення, спрямованих на підвищення рівня фізичного розвитку, його підтримку, відновлення після фізичних і психічних навантажень).

Рис. 4 – Умови здорового способу життя

Знання, володіння і застосування здоров'язберігаючих технологій є важливою складовою професійної компетентності сучасного педагога. Застосування здоров'язберігаючих технологій є важливою складовою навчально-виховного процесу. Вважаю, що уроки мають бути здоров'язберігаючими, здоров'яформуючими, здоров'язміцнювальними, спрямованими на формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя, учити культурі здоров'я.

Працювати потрібно в тісному взаємозв'язку з учнями, батьками, медичними працівниками, усіма тими, хто зацікавлений у збереженні та зміцненні

здоров'я дітей. Впевненість у собі, у своїх силах, щоденне піклування про своє здоров'я і здоров'я своїх близьких звільнить нас від хвороб, принесе радість, щастя, наповнить кожен день життєдайною силою. Саме від нас, дорослих, залежить, яке здоров'я матимуть наші діти.

Використовуючи під час навчально-виховного процесу вищезгадані здоров'язбережувальні методики – оздоровлення засобами мистецтва, – матимемо поруч здорових і щасливих дітей: гармонійно розвинених, працездатних, спроможних здолати будь-які труднощі.

Букін М.П., к.ю.н., доцент, завідувач кафедри військової підготовки Національного університету цивільного захисту України;

Ігнат'єв О.М., старший викладач кафедри військової підготовки Національного університету цивільного захисту України

ГОЛОВНІ ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КАФЕДРИ ВІЙСЬКОВОЇ ПІДГОТОВКИ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 року № 143 та спільного наказу Міністерства оборони України, Міністерства освіти і науки України і Міністерства внутрішніх справ України від 1 липня 2015 року № 299/694/791 «Про оптимізацію мережі військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів» в Національному університеті цивільного захисту України створено кафедру військової підготовки за програмою підготовки офіцерів запасу, яка підпорядковується командуванню Сухопутних військ Збройних Сил України.

Кафедра військової підготовки є структурним підрозділом Національного університету цивільного захисту України – вищого навчального закладу IV рівня акредитації державної форми власності, провідного навчального закладу Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Головними завданнями кафедри військової підготовки є:

➤ здійснення освітньої діяльності громадян України, які мають або здобувають освітній ступінь вищої освіти не нижче бакалавра (студенти всіх форм навчання, випускники ВНЗ тощо), за програмою підготовки офіцерів запасу;

➤ забезпечення Збройних Сил України, інших військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення та Держспецтрансслужби громадянами, навченими військовій справі для виконання військового обов'язку в запасі, проходження військової служби за контрактом або за призовом осіб офіцерського складу, проходження служби у військовому резерві Збройних Сил України та інших військових формувань;

➤ забезпечення реалізації права громадян на рівні можливості у виборі професії шляхом здобуття додаткових знань, умінь і навичок, необхідних для